

กสม. ๑

รายงานผลการตรวจสอบ

การละเมิดสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

วันที่ ๑๓ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

รายงานผลการตรวจสอบ ที่ ๑๒๒ - ๑๒๔/๒๕๖๔

เรื่อง สิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย อันเกี่ยวเนื่องกับสิทธิในกระบวนการยุติธรรม
กรณีขอให้คุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชน และติดตามความคืบหน้ากรณีนักปกป้อง
สิทธิมนุษยชนถูกลอบสังหาร

คำร้องที่ ๖๖/๒๕๖๓	{ [REDACTED]	ผู้ร้อง ผู้ถูกร้อง
คำร้องที่ ๘๐/๒๕๖๓	{ [REDACTED]	ผู้ร้อง ผู้ถูกร้อง
คำร้องที่ ๑๑๘/๒๕๖๓	{ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	ผู้ร้อง ผู้ถูกร้อง

คำร้องทั้งสามเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย อันเกี่ยวเนื่องกับ
สิทธิในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งมีประเด็นร้องเรียนที่เกี่ยวข้องกัน จึงให้พิจารณารวมกัน โดยให้เรียก
ผู้ร้องตามคำร้องที่ ๖๖/๒๕๖๓ ว่าผู้ร้องที่ ๑ เรียกผู้ร้องตามคำร้องที่ ๘๐/๒๕๖๓ ว่าผู้ร้องที่ ๒ เรียกผู้ร้อง
ตามคำร้องที่ ๑๑๘/๒๕๖๓ ว่าผู้ร้องที่ ๓ และเรียกผู้ถูกร้องตามคำร้องที่ ๑๑๘/๒๕๖๓ ว่าผู้ถูกร้อง

๑. ความเป็นมา

๑.๑ ผู้ร้องที่ ๑ ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่
๖๖/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๓ กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องที่ ๑ เป็นสมาชิกของกลุ่ม [REDACTED]
[REDACTED] ซึ่งเป็นกลุ่มที่เกิดจากการรวมตัวกันของราษฎรใน [REDACTED]

จังหวัดหนองบัวลำภู เพื่อคัดค้านการทำเหมืองแร่หินปูนของบริษัทเอกชนในพื้นที่ โดยกลุ่ม
ได้ยื่นหนังสือต่อตัวแทนของผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภูขอให้มีการประสานหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมในวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ เพื่อรับฟังปัญหาของราษฎรที่ได้รับผลกระทบ
จากการทำเหมืองแร่ และขอให้ยกเลิกการต่อใบอนุญาตประกอบกิจการเหมืองแร่ซึ่งกำลังจะหมดอายุ
ในเดือนกันยายน ๒๕๖๓ ผู้ร้องที่ ๑ จึงขอให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติดำเนินการดังนี้
๑) ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อเข้าร่วมการประชุมในวันดังกล่าว ๒) ขอให้เข้าร่วมสังเกตการณ์
การประชุม และ ๓) ขอให้เข้าพูดคุยกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสร้างความเข้าใจต่อการทำงานของ
ของกลุ่มอนุรักษ์ฯ เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการใช้สิทธิและเสรีภาพโดยปราศจากการคุกคาม
จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๓ องค์กร Protection International ซึ่งเป็น
องค์กรเอกชนที่ทำงานช่วยเหลือนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและทำงานร่วมกับ [REDACTED] ดมีหนังสือ
ขอให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการหามาตรการดูแล
ความปลอดภัยให้แก่ [REDACTED] นักปกป้องสิทธิมนุษยชน ที่ได้ร่วมชุมนุมเรียกร้อง
การปิดเหมืองแร่กับ [REDACTED] เนื่องจากนายเลิศศักดิ์ได้ถูกคุกคามและข่มขู่เอาชีวิตหลายครั้ง
และขอให้ส่งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติลงพื้นที่สังเกตการณ์การชุมนุม
[REDACTED] ในวันปิดโรงโม่หินหลังประทอนบัตรหมดอายุในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๓

๑.๒ ผู้ร้องที่ ๒ ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทางจดหมาย
อิเล็กทรอนิกส์ ตามคำร้องที่ ๘๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ กล่าวอ้างว่า กลุ่มสังเกตการณ์
เพื่อการคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชน (The Observatory for the Protection of Human Rights
Defenders) ซึ่งเป็นโครงการความร่วมมือระหว่างสมาพันธ์สิทธิมนุษยชนสากล (International
Federation for Human Rights: FIDH) และองค์กรต่อต้านการทรมานโลก (World Organisation Against
Torture: OMCT) ได้รับแจ้งจากแหล่งข่าวที่มีความน่าเชื่อถือเกี่ยวกับการคุกคามต่อชีวิตของ [REDACTED]

[REDACTED] นักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ได้ให้การสนับสนุนและร่วมชุมนุมกับกลุ่มอนุรักษ์ป่าชุมชน
[REDACTED] ในการปิดล้อมเหมืองแร่หินปูนในพื้นที่ [REDACTED] จังหวัด
หนองบัวลำภู โดยผู้ร้องที่ ๒ ได้ขอให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติดำเนินการดังนี้ ๑) ประกัน
ความปลอดภัยทั้งร่างกายและจิตใจให้แก่ [REDACTED] และนักปกป้องสิทธิมนุษยชนคนอื่น ๆ และประกัน
ว่านักปกป้องสิทธิมนุษยชนสามารถทำงานได้ในทุกสถานการณ์โดยไม่ถูกขัดขวางหรือถูกกระทำการตอบโต้
๒) ดำเนินการตรวจสอบเกี่ยวกับการข่มขู่ต่อชีวิตของ [REDACTED] เพื่อหาตัวผู้กระทำผิดมาเข้าสู่
กระบวนการยุติธรรม ๓) ดำเนินการหามาตรการยุติการคุกคามในทุกรูปแบบต่อ [REDACTED]

๑.๓ ผู้ร้องที่ ๓ ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามคำร้องที่ ๑๑๘/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๓ กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องที่ ๓ เป็นนักปกป้องสิทธิมนุษยชนกลุ่มอนุรักษ์ป่าชุมชน [REDACTED] และเป็นภรรยาของ [REDACTED] นักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ถูกลอบสังหารเมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๒ พร้อมกับ [REDACTED] ซึ่งบุคคลทั้งสองเป็นสมาชิก [REDACTED] ที่ทำกิจกรรมคัดค้านการทำเหมืองแร่หินปูนในพื้นที่ [REDACTED] จังหวัดหนองบัวลำภู โดยที่เวลาได้ล่วงเลยมานานหลายปีแล้ว แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่สามารถหาตัวผู้กระทำความผิดมาเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมได้ ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ ผู้ร้องที่ ๓ ได้เข้ายื่นหนังสือต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผ่านผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธร [REDACTED] จังหวัดหนองบัวลำภู ขอให้มีการติดตามความยุติธรรมกรณีการลอบสังหาร [REDACTED] และราษฎร [REDACTED] อีก ๓ ราย พร้อมขอให้มีมาตรการในการคุ้มครองความปลอดภัยให้กับนักปกป้องสิทธิมนุษยชน [REDACTED] ด้วยเหตุนี้ ผู้ร้องที่ ๓ จึงมีความประสงค์ที่จะขอให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติช่วยเหลือประสานงานและติดตามความคืบหน้าในประเด็นที่ผู้ร้องได้ทวงถามความยุติธรรมกรณีการลอบสังหารสามีของตนไปยังผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เพื่อให้เกิดการคลี่คลายข้อสงสัยและความคลางแคลงใจในกระบวนการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ รวมถึงขอให้ติดตามการจัดทำมาตรการในการคุ้มครองความปลอดภัยให้แก่ นักปกป้องสิทธิมนุษยชน [REDACTED] และ [REDACTED] นักปกป้องสิทธิมนุษยชนที่ถูกข่มขู่คุกคามอันเนื่องมาจากการเข้าร่วมคัดค้านการทำเหมืองแร่ของบริษัทเอกชนร่วมกับ [REDACTED] ก่อนหน้านี้ด้วย

๒. การพิจารณาคำร้องเบื้องต้น

๒.๑ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติพิจารณาจากข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วเห็นว่าพฤติการณ์ตามผู้ร้องทั้งสามกล่าวอ้างเป็นกรณีเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย อันเกี่ยวข้องกับสิทธิในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖

๒.๒ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในคราวประชุมด้านการคุ้มครองและมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๒๗/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๓ ได้มีมติเห็นควรรับดำเนินการประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนกรณีขอให้มีการคุ้มครองความปลอดภัยให้แก่ [REDACTED] นักปกป้องสิทธิมนุษยชน รวมถึงสมาชิก [REDACTED] ซึ่งร่วมคัดค้านการทำเหมืองแร่หินปูนในพื้นที่ [REDACTED] จังหวัดหนองบัวลำภู โดยให้มีการส่งเรื่องไปยังจังหวัดหนองบัวลำภู ในการพิจารณากำหนดมาตรการเพื่อสร้างความปลอดภัยให้แก่บุคคลกลุ่มดังกล่าว ทั้งนี้ อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

/ว่าด้วย...

ว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๓ ประกอบระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๘ ส่วนประเด็นการขอให้ติดตามความคืบหน้ากรณีการเสียชีวิตของราษฎร ██████████ ██████████ เมื่อปี ๒๕๓๖ และปี ๒๕๔๒ จำนวน ๔ ราย โดยสันนิษฐานว่าอาจมีสาเหตุมาจากการคัดค้านการทำเหมืองแร่ในพื้นที่ ██████████ จังหวัดหนองบัวลำภู นั้น เห็นควรรับไว้เป็นคำร้องและมอบหมายสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติดำเนินการตรวจสอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ต่อไป

๓. การตรวจสอบ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยพิจารณาจากการชี้แจงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานดังต่อไปนี้

- ๑) หนังสือกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๔๐๖/๓๙๘ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๖๓ เรื่อง ขอความร่วมมือจัดมาตรการรักษาความปลอดภัย ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- ๒) หนังสือจังหวัดหนองบัวลำภู ลับ ด่วนที่สุด ที่ นภ ๐๐๑๗.๑/๓๐๓ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เรื่อง รายงานผลการดำเนินการ กรณีขอความร่วมมือจัดมาตรการรักษาความปลอดภัย ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- ๓) หนังสือสถานีตำรวจภูธร ██████████ ที่ ตช ๐๐๑๙(นภ).(๑๓)๙/๒๓๖๗ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง ขอเข้าพบเพื่อทราบข้อเท็จจริง ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
- ๔) บันทึกสรุปการลงพื้นที่เพื่อทราบข้อเท็จจริงของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบคำร้อง ณ สถานีตำรวจภูธร ██████████ จังหวัดหนองบัวลำภู เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๓
- ๕) หนังสือกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ ยธ ๐๘๑๗.๑๒/๙๑ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๔ เรื่อง รายงานผลการดำเนินการ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๖) หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ตช ๐๐๑๑.๒๔/๑๙๒ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๔ เรื่อง แจ้งผลการดำเนินการ กรณีภรรยาของแกนนำ [REDACTED] ที่ถูกลอบสังหาร ขอติดตามทวงถามความยุติธรรม ถึงเลขานุการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๗) หนังสือกระทรวงยุติธรรม ที่ ยธ ๐๒๐๐๗/๑๘๘๓ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๔ เรื่อง การประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน กรณี [REDACTED] ถึงเลขานุการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๘) หนังสือตำรวจภูธรภาค ๔ ที่ ตช ๐๐๑๙(๑๖).๒/๒๙๓๔ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔ เรื่อง รายงานขอทราบผลการดำเนินการ กรณีภรรยาของแกนนำ [REDACTED] ที่ถูกลอบสังหาร ขอติดตามทวงถามความยุติธรรม ถึงเลขานุการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๙) บันทึกสรุปการลงพื้นที่เพื่อทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ คำร้อง [REDACTED] จังหวัดหนองบัวลำภู เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๔

๑๐) บันทึกสรุปการสอบถามข้อเท็จจริงทางโทรศัพท์ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ คำร้อง เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๔

๑๑) หนังสือกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ ยธ ๐๘๑๗/๖๔๑ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๔ ถึงเลขานุการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

๑๒) หนังสือแจ้งข้อมูลสถานการณ์ความไม่ปลอดภัยของ [REDACTED] ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๔

๔. ความเห็นคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาคำร้อง ข้อเท็จจริงฝ่ายผู้ร้อง ฝ่ายผู้ถูกร้อง บุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบทบัญญัติของกฎหมาย และหลักสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องแล้ว มีกรณีที่จะต้องพิจารณา ๒ เรื่อง คือ กรณีการขอให้มีการคุ้มครองความปลอดภัยให้แก่ [REDACTED] นักปกป้องสิทธิมนุษยชน รวมถึงสมาชิกกลุ่ม [REDACTED] และกรณีขอให้มีการติดตามความคืบหน้าการเสียชีวิตของราษฎร [REDACTED] เมื่อปี ๒๕๓๖ และปี ๒๕๔๒ จำนวน ๔ ราย โดยมีข้อเท็จจริงที่รับฟังได้และความเห็น ดังต่อไปนี้

๔.๑ กรณีการขอให้มีการคุ้มครองความปลอดภัยให้แก่ [REDACTED] นักปกป้องสิทธิมนุษยชน รวมถึงสมาชิกกลุ่ม [REDACTED]

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๓ เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่ได้รับมอบหมาย ได้ลงพื้นที่เข้าร่วมสังเกตการณ์การประชุมของ [REDACTED] ในการคัดค้านการต่ออายุประทานบัตรเหมืองแร่หินปูน

/ของบริษัท...

ของบริษัทเอกชน ตามที่ได้รับการร้องขอ โดยได้เข้ารับทราบปัญหาความเดือดร้อนจากสมาชิก [REDACTED] และราษฎรในพื้นที่ รวมถึงข้อเรียกร้องของ [REDACTED] ต่าง ๆ นอกจากนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติยังได้ประสานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม และจังหวัดหนองบัวลำภู ในการแสวงหามาตรการเพื่อดูแลคุ้มครองความปลอดภัยให้แก่ [REDACTED] ซึ่งจังหวัดหนองบัวลำภูได้ดำเนินการแจ้งไปยังตำรวจภูธรจังหวัดหนองบัวลำภูและที่ทำการปกครองจังหวัดหนองบัวลำภูร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในการเฝ้าระวังรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ [REDACTED] แล้ว อีกทั้งสถานีตำรวจภูธร [REDACTED] ยังได้จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการสถานีตำรวจภูธร [REDACTED] ขึ้นเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการรักษาความปลอดภัยให้แก่ [REDACTED] พร้อมกับออกคำสั่งมอบหมายเจ้าหน้าที่ตำรวจในการรักษาความปลอดภัยตลอด ๒๔ ชั่วโมง โดยจะมีการออกตรวจบริเวณจุดชุมนุม และรายงานผลการปฏิบัติงานต่อผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธร [REDACTED] ทุกวันผ่านทางแอปพลิเคชันไลน์ โดยเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ทำหน้าที่แทนประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (ในขณะนั้น) พร้อมด้วยนางสาวอารีวรรณ จตุทอง และนางภิรมย์ ศรีประเสริฐ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้ลงพื้นที่ติดตามความคืบหน้าการประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยร่วมประชุมหารือกับผู้แทนหน่วยงานในจังหวัดหนองบัวลำภู รวมถึงได้ลงพื้นที่สังเกตการณ์การชุมนุมคัดค้านของ [REDACTED] [REDACTED] จังหวัดหนองบัวลำภู พร้อมทั้งรับฟังปัญหาและข้อเรียกร้องจากราษฎรในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบด้วย

ทั้งนี้ จากการดำเนินการดังกล่าว คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับแจ้งรายงานผลการดำเนินการว่า ยังไม่ปรากฏเหตุการณ์หรือสถานที่ที่ไม่ปลอดภัยต่อชีวิตหรือทรัพย์สินของ [REDACTED] ยังคงใช้ชีวิตและเดินทางทำกิจกรรมตามปกติ โดยไม่ปรากฏการข่มขู่คุกคามอย่างใดอีก ประกอบกับจากการสอบถาม [REDACTED] โดยตรง^๑เกี่ยวกับสถานการณ์การคุกคามต่อชีวิตของ [REDACTED] ในปัจจุบันแล้วพบว่า [REDACTED] ได้เดินทางกลับไปร่วมชุมนุม ทำกิจกรรมคัดค้านกับสมาชิก [REDACTED] หลายครั้ง แต่ไม่ปรากฏการข่มขู่คุกคามที่รุนแรงหรือน่ากังวลเหมือนดังเช่นที่เคยเกิดขึ้นเมื่อเดือนสิงหาคม - กันยายน ๒๕๖๓ อีก [REDACTED] ยังคงสามารถทำกิจกรรมในการรณรงค์คัดค้านได้อย่างเป็นปกติ โดยมีเพียงความกังวลต่อการคุกคามอยู่บ้างแต่ก็ไม่มากเท่าเดิมแล้ว เนื่องจากสถานการณ์ความขัดแย้งในพื้นที่ได้ผ่อนคลายลงไปมาก ในการนี้ จึงเห็นว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

/ได้ดำเนิน...

^๑ ข้อมูลจากการสอบถามข้อเท็จจริงจาก [REDACTED] ทางโทรศัพท์โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ
คำร้อง เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๔

ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ [REDACTED] [REDACTED] ตามสมควรแก่กรณีแล้ว จึงเห็นควรยุติเรื่อง ทั้งนี้ ตามข้อ ๑๘^๒ วรรคสอง (๑) ของระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

อย่างไรก็ดี คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะยังคงดำเนินการติดตามปัญหาเรื่องการคุกคามนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและสมาชิกกลุ่ม [REDACTED] อย่างต่อเนื่อง โดยหากปรากฏสถานการณ์ความขัดแย้งที่รุนแรงอันเป็นการคุกคามการทำงานของนักปกป้องสิทธิมนุษยชนและการทำกิจกรรมของสมาชิก [REDACTED] ในการรณรงค์คัดค้านการทำเหมืองแร่หินปูน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจเพื่อปกป้องและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของผู้ที่ได้รับผลกระทบต่อไป

๔.๒ กรณีที่ขอให้ช่วยประสานติดตามความคืบหน้าการเสียชีวิตของราษฎร [REDACTED]

เมื่อปี ๒๕๓๖ และปี ๒๕๔๒ จำนวน ๔ ราย

๑) กรณีการเสียชีวิตของราษฎรในพื้นที่ [REDACTED] จำนวน ๔ ราย ได้แก่ การเสียชีวิตของ [REDACTED] เมื่อปี ๒๕๓๖ และการเสียชีวิตของ [REDACTED] เมื่อปี ๒๕๔๒ ซึ่งกลุ่ม [REDACTED] รวมถึงผู้ร้องที่ ๓ ได้สันนิษฐานว่าอาจมีสาเหตุการเสียชีวิตมาจากการที่ราษฎรทั้ง ๔ รายดังกล่าวคัดค้านการทำเหมืองแร่หินปูนของบริษัทเอกชน นั้น จากการสอบถามข้อมูลไปยังสถานีตำรวจภูธร [REDACTED] จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบในการสืบสวนสอบสวนการเสียชีวิตของราษฎรทั้ง ๔ ราย รวมถึงการดำเนินการสืบสวนสอบสวนของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ประกอบกับการแสวงหาข้อเท็จจริงของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบคำร้อง มีข้อเท็จจริงรับฟังได้ดังนี้

/๑.๑) นาย...

^๒ ข้อ ๑๘ เรื่องร้องเรียนใดที่คณะกรรมการเห็นว่าควรรับไว้เป็นคำร้องเพื่อดำเนินการประสานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนกับหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือองค์กรอื่นใดในด้านสิทธิมนุษยชน ให้สำนักงานส่งเรื่องดังกล่าวให้หน่วยงานหรือองค์กรนั้นพิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจภายในระยะเวลาที่กำหนด

เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สำนักงานขอทราบผลการดำเนินการแล้วเสนอคณะกรรมการพิจารณา ดังนี้

(๑) กรณีหน่วยงานหรือองค์กรที่รับเรื่องได้แก้ไขปัญหามาตามสมควรแก่กรณีแล้ว ให้เสนอคณะกรรมการยุติเรื่อง

.....

๑.๑) ██████████ ถูกคนร้ายไม่ทราบว่าเป็นผู้ใดใช้อาวุธปืนยิงถึงแก่ความตาย ขณะที่กำลังไถนาในที่นาของตนเอง เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๖ เวลาประมาณ ๐๖.๓๐ นาฬิกา พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธร ██████████ ได้รับคำร้องทุกข์ไว้เป็นคดีอาญาที่ ██████████ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๖ ผลการตรวจชั้นสูตรพลิกศพตามรายงานการชันสูตรพลิกศพ ที่ ██████████ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๖ พบว่า ██████████ ถูกกระสุนปืนยิงเข้าที่บริเวณเอวและหน้าท้อง ๒ แห่ง และบริเวณสะดือ ๓ แห่ง ส่งผลให้อวัยวะภายในถูกทำลายและเสียเลือดมากจนถึงแก่ความตาย เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธร ██████████ ได้ทำการสืบสวนสอบสวนต่อมาเป็นระยะเวลา ๑ ปี แต่ไม่ทราบตัวผู้กระทำความผิด พนักงานสอบสวนจึงเห็นควรงดการสอบสวน และได้เสนอสำนวนการสอบสวนไปยังรองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดหนองบัวลำภู และอัยการจังหวัดอุดรธานี เพื่อพิจารณา ซึ่งอัยการจังหวัดอุดรธานี มีความเห็นให้งดการสอบสวน ตามหนังสือสำนักงานอัยการจังหวัดอุดรธานี ที่ ██████████ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๓๗ ต่อมา เมื่อปี ๒๕๔๒ ได้ปรากฏพยานหลักฐานใหม่ที่ทำให้ทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับคดี อันเป็นผลจากการดำเนินการสืบสวนของคณะพนักงานสอบสวนตำรวจภูธรภาค ๔ ที่ถูกแต่งตั้งขึ้นโดยตำรวจภูธรภาค ๔ เพื่อดำเนินการสอบสวนคดีการเสียชีวิตของ ██████████ ██████████ ซึ่งเป็นคดีที่ถูกอ้างตามคำร้องว่าอาจมีความเกี่ยวข้องกับการเสียชีวิตของ ██████████ โดยตามรายงานของคณะพนักงานสอบสวนตำรวจภูธรภาค ๔ ได้บันทึกว่า ██████████ ได้ใช้อาวุธปืนลูกซองยิงนาย ██████████ เนื่องจากมีสาเหตุส่วนตัวโกรธเคืองกัน ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๓๖ ██████████ ได้ใช้อาวุธปืนกระบอกเดียวกันยิงตนเองถึงแก่ความตาย โดยสาเหตุมาจากการที่ ██████████ มีโรคประจำตัวหลายโรค และมีปัญหาครอบครัว ตามรายงานของคณะพนักงานสอบสวนตำรวจภูธรภาค ๔ ยังได้ระบุด้วยว่าไม่ปรากฏว่านาย ██████████ มีส่วนร่วมในการสนับสนุนหรือคัดค้านการทำเหมืองแร่ของบริษัทเอกชนในพื้นที่ตำบล ██████████ ทั้งนี้ ข้อมูลตามรายงานของคณะพนักงานสอบสวนตำรวจภูธรภาค ๔ ในส่วนนี้ ไม่สอดคล้องกับข้อมูลจากการดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบคำร้อง ซึ่งปรากฏการให้ข้อมูลของราษฎรในพื้นที่ว่าก่อนที่นาย ██████████ จะเสียชีวิตประมาณ ๓ วัน ██████████ ได้ทำการรวบรวมรายชื่อราษฎรในพื้นที่เพื่อยื่นหนังสือคัดค้านการเข้ามาทำเหมืองแร่ของบริษัทเอกชน นอกจากนี้ จากรายงานข่าวของสำนักข่าว ██████████ ซึ่งผู้สื่อข่าวได้สัมภาษณ์ภรรยาของ ██████████ ประกอบการนำเสนอข่าว พบว่าภรรยาของ ██████████ ได้ให้ข้อมูลว่าการเสียชีวิตของนาย ██████████ อาจมีสาเหตุมาจากการที่นาย ██████████ ทำการรวบรวมรายชื่อราษฎรในพื้นที่เพื่อคัดค้านการทำเหมืองแร่ในพื้นที่ ██████████

/อย่างไรก็ดี...

^๓ ██████████ เป็นสำนักข่าวออนไลน์ที่มุ่งนำเสนอข่าวด้านประเด็นสังคมการเมือง และเพื่อเสนอมุมมองใหม่เกี่ยวกับประเทศไทยและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีศูนย์ดำเนินงานอยู่ที่จังหวัดขอนแก่น

^๔ ศพ ██████████ คดีที่รวันสะสง, ██████████ เจาะประเด็น, เข้าถึงจาก ██████████

เข้าถึงเมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๔

อย่างไรก็ดี คดีการลอบสังหารนาย ██████ นี้ได้ขาดอายุความแล้วตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕^๔ เนื่องจากเป็นเวลาผ่านไปกว่า ๒๖ ปี นับแต่วันที่นาย ██████ ถูกยิงเสียชีวิต

๑.๒) ██████ ถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๓๖ เวลาประมาณ ๒๒.๐๐ นาฬิกา โดยนายสนั่นได้ใช้อาวุธปืนลูกซองเดี่ยวยาว ยิงตัวเองที่บริเวณลิ้นปี่จนถึงแก่ความตายได้ณบ้านพักของตนเอง พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรสุวรรณคูหาได้รับไว้เป็นสำนวนชั้นสูตรพลิกศพที่ ๒/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๓๖ ผลจากการตรวจชันสูตรพลิกศพบ่งชี้รอยบาดแผลที่บริเวณกลางลิ้นปี่ ๑ จุด ปากแผลฉีกขาดมีรอยไหม้และเขม่าดินปืน โดยมีบาดแผลทะลุแผ่นหลังด้านซ้าย ๙ จุด และสาเหตุที่เสียชีวิตมาจากการที่กระสุนปืนถูกอวัยวะภายในที่สำคัญ (หัวใจ) ด้านข้างศพของนายสนั่นพบอาวุธปืนลูกซองเดี่ยวยาว มีสายสะพายอาวุธปืนลูกซองคล้องอยู่กับขาข้างซ้ายในลักษณะคล้องกับไกปืนแล้วใช้ปลายเท้าเหยียบสายสะพายเพื่อลั่นไก และยังพบจดหมายเขียนด้วยลายมือของนายสนั่นถึงภรรยาระบุสาเหตุการฆ่าตัวตายว่าเพราะนายสนั่นมีโรคประจำตัวหลายโรคและมีปัญหาครอบครัว พนักงานสอบสวนจึงได้เสนอสำนวนชั้นสูตรพลิกศพไปยังผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานี และผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๓๖ ต่อมา เมื่อปี ๒๕๕๒ ได้ปรากฏพยานหลักฐานใหม่ที่ทำให้ทราบข้อมูลเพิ่มเติมขึ้นเกี่ยวกับคดี อันเป็นผลจากการดำเนินการสืบสวนของคณะพนักงานสอบสวนตำรวจภูธรภาค ๔ ที่ถูกแต่งตั้งขึ้นโดยตำรวจภูธรภาค ๔ เพื่อดำเนินสอบสวนคดีการเสียชีวิตของนายทองม้วน คำแจ่ม และนายสม หอมพรมมา ซึ่งเป็นคดีที่ถูกอ้างตามคำร้องว่าอาจมีความเกี่ยวเนื่องกับการเสียชีวิตของนายสนั่น โดยตามรายงานของคณะพนักงานสอบสวนตำรวจภูธรภาค ๔ ได้บันทึกว่านายสนั่นได้ใช้อาวุธปืนลูกซองยิงนายบุญเลิศ ด้วงโคตะ จนเสียชีวิต เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๖ เนื่องจากมีสาเหตุส่วนตัวโกรธเคืองกัน โดยรายงานของคณะพนักงานสอบสวนตำรวจภูธรภาค ๔ ยังระบุด้วยว่าไม่ปรากฏว่านายสนั่นมีส่วนร่วมในการสนับสนุนหรือคัดค้านการทำเหมืองแร่ของบริษัทเอกชนในพื้นที่ตำบลดงมะไฟ ขณะที่ข้อมูลจากการดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบคำร้อง ปรากฏการให้ข้อมูลของราษฎรในพื้นที่ว่านายสนั่นไม่ได้เข้าร่วมคัดค้านการทำเหมืองแร่ร่วมกับราษฎรในพื้นที่รายอื่น ๆ

๑.๓) นายทองม้วน คำแจ่ม ถูกยิงเสียชีวิตพร้อมกับนายสม หอมพรมมา ซึ่งเป็นญาติสนิท เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๒ เหตุเกิดบริเวณถนนสายสุวรรณคูหา – บ้านนาदान ในพื้นที่บ้านหนองเหลือง ตำบลกุดผึ้ง อำเภอสุวรรณคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู เวลาประมาณ ๑๖.๐๐ นาฬิกา พนักงาน
/สอบสวน...

^๔ มาตรา ๙๕ ในคดีอาญา ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมาศาลภายในกำหนดดังต่อไปนี้ นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ

(๑) ยี่สิบปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี

สอบสวนได้รับคำร้องทุกข์ไว้เป็นคดีอาญาที่ ๑๐๖/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๒ ผลการชันสูตรพลิกศพบุคคลทั้งสอง ตามรายงานการชันสูตรพลิกศพ (ไม่ปรากฏเลขที่ของรายงาน) ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๒ พบว่านายทองม้วนมีแผลถูกปืนยิงที่เหนือคิ้วข้างขวาทะลุกะโหลกศีรษะด้านหลังบริเวณท้ายทอย ๑ จุด กระสุนเจาะเข้าไปด้านหลัง ๑ จุด กระสุนเจาะเข้าที่ใต้รักแร้ข้างขวา ๑ จุด กระสุนเจาะเข้าที่เอว ๑ จุด และเสียชีวิตเพราะถูกกระสุนปืนยิงเข้าที่อวัยวะสำคัญ คือ สมอง ส่วนนายสมมีแผลถูกปืนยิงที่ริมฝีปากด้านขวา ๑ จุด เบ้าตาข้างซ้าย ๑ จุด เหนือใบหูข้างซ้าย ๑ จุด ใต้รักแร้ข้างขวา ๑ จุด สีข้างข้างขวา ๑ จุด ใต้ราวนมข้างขวา ๑ จุด ใต้ชายโครงข้างขวา ๑ จุด เหนือราวนมข้างซ้าย ๑ จุด ใต้ชายโครงข้างซ้าย ๑ จุด ข้อมือข้างซ้าย ๑ จุด และฝ่ามือข้างซ้าย ๑ จุด ซึ่งพบรอยเขม่าดินปืนด้วย สาเหตุของการเสียชีวิตมาจากการถูกกระสุนปืนยิงที่อวัยวะสำคัญได้แก่ สมอง ปอดและหัวใจ

ต่อมา ตำรวจภูธรภาค ๔ เห็นว่าคดีนี้เป็นคดีที่มีความสำคัญจึงได้มีคำสั่งที่ ๖๘๘/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๒ แต่งตั้งคณะพนักงานสอบสวนขึ้นโดยเฉพาะเพื่อทำหน้าที่สอบสวนคดี โดยประกอบไปด้วย พลตำรวจตรี วชิระ ทองวิเศษ ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๔ เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน พลตำรวจตรี สมพงษ์ ประทุมเพ็ง ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดหนองบัวลำภู พันตำรวจโท อุดร ชานวงค์ รองผู้กำกับการ (สอบสวน) สถานีตำรวจภูธรหนองเรือ พันตำรวจตรี อุดร ชูก้าน พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรสุวรรณคูหา และร้อยตำรวจเอก ไพโรจน์ กุจิรพันธ์ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรกิ่งหนองหิน โดยเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๒ นายวฤทธิ์ วิเป ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ ได้เข้ามาพบกับคณะพนักงานสอบสวน ผู้ร้องที่ ๓ และภรรยาของนายสมได้ทำการชี้ตัวและยืนยันว่านายวฤทธิ์เป็นผู้ต้องหาที่ต้องการให้ดำเนินคดี คณะพนักงานสอบสวนจึงแจ้งข้อกล่าวหาแก่นายวฤทธิ์ใน ๓ ฐานความผิด คือ ๑. ความผิดฐานร่วมกันกับพวก หรือใช้จ้างวาน หรือสนับสนุนให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ๒. ความผิดฐานมีและใช้อาวุธปืนที่นายทะเบียนมีออกใบอนุญาตให้ได้โดยผิดกฎหมาย ๓. ความผิดฐานพกพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุอันควร โดยนายวฤทธิ์ได้ให้การปฏิเสธตลอดข้อกล่าวหา และต่อมาได้รับการปล่อยชั่วคราวในชั้นสอบสวน

คณะพนักงานสอบสวนตำรวจภูธรภาค ๔ ได้ตั้งประเด็นการสอบสวนไว้ ๓ ประเด็น คือ เรื่องการคัดค้านการขออนุญาตทำเหมืองแร่ของบริษัทเอกชน เรื่องความขัดแย้งภายในขององค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ และเรื่องยาเสพติด โดยได้ทำการสอบสวนพยานในคดีทั้งสิ้นจำนวน ๕๗ ปาก ประกอบด้วย ประจักษ์พยาน จำนวน ๕ ปาก พยานแวดล้อมและพยานบอกเล่า จำนวน ๕๒ ปาก จากการสอบสวนพบว่า เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๒ เวลาประมาณ ๑๖.๐๐ นาฬิกา ขณะที่นายทองม้วนซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งกำนันตำบลดงมะไฟ กำลังขับซีรลจักรยานยนต์โดยมี

/นายสม...

นายสมนึ่งซ้อนท้าย ไปตามถนนสายสุวรรณคูหา - บ้านนาต่าน เพื่อไปพบนายวฤทธิ (ผู้ต้องหา) ตามที่ นายวฤทธิได้นัดหมายกับนายทองม้วนให้ไปพูดคุยธุระกันที่สวนมะขามห้วยปอ ได้มีคนร้ายประมาณ ๔ คน ใช้รถยนต์กระบะสีแดง ไม่ทราบยี่ห้อและหมายเลขทะเบียน ขับรถยนต์เบียดรถจักรยานยนต์ของ นายทองม้วน ระหว่างนั้นคนร้ายที่อยู่บนกระบะของรถยนต์ จำนวน ๓ คน ได้ใช้อาวุธปืนเอ็ม ๑๖ ยิง นายทองม้วนและนายสมจนถึงแก่ความตาย จากนั้นคนร้ายได้ขับรถยนต์กระบะคันดังกล่าวหลบหนีไป ภายหลังจากเกิดเหตุ ผู้ร้องที่ ๓ และภรรยาของนายสม จึงเข้าแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรสุวรรณคูหากว่าหานายวฤทธิว่าเป็นผู้ที่มีส่วนรู้เห็นเป็นใจกับคนร้ายที่ลงมือสังหาร นายทองม้วนและนายสม โดยจากการสอบปากคำผู้ร้องที่ ๓ ภรรยาและบุตรสาวของนายสม รวมถึง พยานแวดล้อมและพยานบอกเล่าซึ่งเป็นคนใกล้ชิดกับนายทองม้วนและได้ร่วมคัดค้านการทำเหมืองแร่ ของบริษัทเอกชนในพื้นที่ตำบลดงมะไฟ จำนวน ๖ ปาก ให้การสอดคล้องกันว่าการสังหารนายทองม้วน และนายสมน่าจะมีสาเหตุมาจากการที่บุคคลทั้งสองคัดค้านการทำเหมืองแร่หินปูน แต่จากการ สอบปากคำพยานแวดล้อมและพยานบอกเล่าซึ่งทำงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ ประกอบไปด้วยปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟ เจ้าหน้าที่ธุรการ และสมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลดงมะไฟ จำนวน ๑๘ ปาก พบว่านายทองม้วนในฐานะประธานกรรมการบริหารองค์การบริหาร ส่วนตำบลดงมะไฟ^๖ โดยตำแหน่ง ได้ร่วมกับผู้ขอประทานบัตรและเจ้าหน้าที่จากสำนักงานทรัพยากรธรณี จังหวัดเลย เดินทางวัดและออกใบรายงานการไต่สวนประกอบการขอประทานบัตรการทำเหมืองแร่ ซึ่งหากนายทองม้วนจะทำการคัดค้านก็คงไม่มีการเดินทางวัดเพื่อออกใบรายงานการไต่สวนดังกล่าว และ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟทุกคนยังได้ให้ความเห็นชอบการทำเหมืองแร่ในพื้นที่ตำบล ดงมะไฟ ซึ่งนายทองม้วนก็ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนเป็นรถจักรยานยนต์ จำนวน ๑ คัน ส่วนสมาชิก สภาองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟทุกคนได้รับเงินตอบแทนคนละ ๑๒,๐๐๐ บาท การที่นายทองม้วน มีท่าทีคัดค้านการทำเหมืองแร่นั้นเป็นไปเพื่อหาเสียงในการลงสมัครรับเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านอีกครั้ง

โดยจากการรวบรวมพยานหลักฐานของคณะพนักงานสอบสวนตำรวจภูธร ภาค ๔ ไม่พบว่านายวฤทธิมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา จึงสรุปสำนวนแล้ว มีความเห็นสั่งไม่ฟ้องนายวฤทธิ โดยได้ส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการจังหวัดอุดรธานี ตามหนังสือที่ นภ ๐๕๐๒/๒๔๒ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ ต่อมา พนักงานอัยการจังหวัดอุดรธานี ได้มีคำสั่งไม่ฟ้องนายวฤทธิ ตามหนังสือที่ อส (อด)๐๐๓๑/๔๒๓ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๔๓

/ทั้งนี้...

^๖ ปัจจุบันคือตำแหน่ง “นายกองค์การบริหารส่วนตำบล” โดยเป็นการแก้ไขชื่อตำแหน่งตามพระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖

ทั้งนี้ จากการแสวงหาข้อเท็จจริงของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ คำร้องได้รับทราบข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ร้องที่ ๓ และราษฎรในพื้นที่ตำบลดงมะไฟซึ่งให้ข้อเท็จจริงว่า นายทองม้วนเป็นแกนนำคนสำคัญที่พาราษฎรในพื้นที่ตำบลดงมะไฟคัดค้านการทำเหมืองแร่หินปูนของบริษัทเอกชน ส่วนนายสมได้เข้ามาร่วมทำกิจกรรมคัดค้านบ้างเป็นครั้งคราว นายทองม้วนซึ่งในขณะนั้น ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลดงมะไฟโดยตำแหน่งมีความขัดแย้งกับ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหลายคน เนื่องจากนายทองม้วนไม่เห็นด้วยกับการอนุญาตให้มีการ ทำเหมืองแร่ อีกทั้งยังไม่เคยมีพฤติกรรมเสื่อมเสีย กรณีที่มีข้อสงสัยว่านายทองม้วนอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติดจึงไม่น่าจะใช้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเชื่อว่าการเสียชีวิตของนายทองม้วนและนายสมน่าจะมี สาเหตุมาจากบุคคลทั้งสองคัดค้านการทำเหมืองแร่หินปูน โดยนายสุวรรณ สุดแสง ราษฎรในพื้นที่ ตำบลดงมะไฟ ซึ่งทำหน้าที่เป็นอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) และร่วมตรวจสอบสภาพ ของนายทองม้วนในที่เกิดเหตุ ได้ให้ข้อมูลว่าไม่พบยาเสพติดในตัวของนายทองม้วน มีเพียงยาลดกรด ที่นายสุวรรณได้ให้ไว้แก่นายทองม้วนก่อนเสียชีวิตในช่วงเช้าของวันเกิดเหตุเท่านั้น อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์ลอบสังหารนายทองม้วนและนายสมได้เกิดขึ้นมาเป็นเวลานานกว่า ๒๐ ปีแล้ว คดีจึงขาดอายุความ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕

๒) กรณีที่ผู้ร้องที่ ๓ ได้ยื่นหนังสือถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเพื่อขอติดตาม ทวงถามความยุติธรรมและขอให้ชี้แจงข้อสงสัย พร้อมขอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีการลอบสังหาร นายทองม้วนซึ่งเป็นสามีของตน และขอให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติช่วยประสานและติดตาม ความคืบหน้าของการยื่นหนังสือด้วยนั้น ผู้ถูกร้องได้มอบหมายให้ตำรวจภูธรภาค ๔ ดำเนินการ โดยตำรวจภูธรภาค ๔ ได้มีหนังสือที่ ดช ๐๐๑๙(๑๖).๒/๒๙๓๔ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๔ แจ้งผล การดำเนินการดังนี้

- กรณีที่ผู้ร้องที่ ๓ อ้างว่าคำให้การที่ปรากฏในรายงานการสอบสวนมีข้อความ ไม่ตรงกับที่ตนเองได้ให้ไว้ นั้น มีหลักฐานตามใบบันทึกคำให้การว่า พนักงานสอบสวนได้สอบสวนผู้ร้องที่ ๓ และได้อ่านข้อความที่ผู้ร้องที่ ๓ ได้ให้ไว้ แล้วจึงให้ผู้ร้องที่ ๓ ลงลายมือชื่อ

- กรณีอ้างว่าไม่ได้รับใบรายงานการชันสูตรพลิกศพของนายทองม้วนนั้น พนักงาน สอบสวนได้ส่งสำเนารายงานการชันสูตรพลิกศพของนายทองม้วนให้แก่ผู้ร้องที่ ๓ แล้ว ภายหลังจาก การชันสูตรพลิกศพเสร็จ

- กรณีขอทราบว่าพนักงานสอบสวนมีการตรวจเปรียบเทียบอาวุธปืนของผู้ต้องหา กับกระสุนปืนที่ปรากฏในที่เกิดเหตุหรือไม่นั้น พนักงานสอบสวนได้ดำเนินการเก็บรวบรวมวัตถุที่พบในที่เกิด เหตุและส่งไปตรวจพิสูจน์แล้ว ตามหนังสือ นก ๐๕๒๐/๐๙๐๓ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒

/- กรณี...

- กรณีขอทราบรายงานการสอบสวนและบันทึกการสอบปากคำพยานแต่ละคนฉบับเต็มนั้น สถานีตำรวจภูธรสุวรรณคูหาได้ส่งสำเนารายงานการสอบสวนให้แก่ผู้ร้องที่ ๓ ทราบแล้วตามหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๙(๑๓)(นภ)/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๘

- กรณีขอทราบเหตุผลที่ไม่นำบุคคลที่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการคัดค้านเหมืองแร่ในพื้นที่ตำบลดงมะไฟมาสอบปากคำในฐานะพยานนั้น ถือเป็นดุลพินิจของคณะพนักงานสอบสวนที่พิจารณาแล้วเห็นว่าบุคคลดังกล่าวไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง รู้เห็น หรือน่าจะไม่เป็นประโยชน์แก่รูปคดี ประกอบกับบุคคลดังกล่าวเคยให้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการเสียชีวิตของนายบุญเลิศ ด้วงโคตะและนายสนั่น สุขวรรณ เมื่อปี ๒๕๓๖ ต่อคณะพนักงานสอบสวนมาแล้ว ในช่วงแรกที่คณะพนักงานสอบสวนประชุมเพื่อกำหนดประเด็นการสืบสวนสอบสวน จึงไม่ได้นำบุคคลดังกล่าวมาสอบปากคำ

อย่างไรก็ดี จากการลงพื้นที่เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบคำร้อง พบว่าผู้ร้องที่ ๓ ยังไม่ได้รับรายงานการชันสูตรพลิกศพของนายทองม้วน รวมถึงยังไม่ได้รับบันทึกการสอบปากคำพยานแต่ละคนฉบับเต็มตามที่ได้ทำการร้องขอแต่อย่างใด

๓) สำหรับการติดตามความคืบหน้ากรณีการเสียชีวิตของราษฎรตำบลดงมะไฟทั้ง ๔ รายนั้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มีหนังสือ ที่ สม ๐๐๐๖/๘๑ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๓ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเพื่อพิจารณาอบหมายให้กรมสอบสวนคดีพิเศษรับกรณีการเสียชีวิตของราษฎรตำบลดงมะไฟทั้ง ๔ ราย ไว้เป็นคดีพิเศษ โดยต่อมากระทรวงยุติธรรมได้มอบหมายให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการแล้ว ซึ่งกรมสอบสวนคดีพิเศษได้แต่งตั้งคณะพนักงานสืบสวนตามมาตรา ๒๓/๑ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ตามคำสั่งกรมสอบสวนคดีพิเศษที่ ๑๙๒๘/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และออกเลขสืบสวนที่ ๓๐๒/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ คณะพนักงานสืบสวนได้ดำเนินการสืบสวนและลงพื้นที่เพื่อทราบข้อเท็จจริงหลายครั้ง โดยเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๔ กรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีหนังสือแจ้งผลการดำเนินการว่าการเสียชีวิตของนายบุญเลิศ ด้วงโคตะ เมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๖ เกิดจากการถูกฆาตกรรม โดยมีพยานหลักฐานน่าเชื่อว่ามีสาเหตุมาจากความขัดแย้งส่วนตัว ไม่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทำเหมืองแร่หินปูน การเสียชีวิตของนายสนั่น สุขวรรณ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๓๖ เกิดจากการฆ่าตัวตายเองเนื่องมาจากปัญหาส่วนตัว ไม่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการทำเหมืองแร่หินปูน จึงไม่เป็นความผิดทางอาญา ส่วนการเสียชีวิตของนายทองม้วน คำแจ่ม และนายสม หอมพรมมา เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๔๒ เกิดจากการถูกฆาตกรรม โดยมีพยานหลักฐานน่าเชื่อว่ามีสาเหตุมาจากการต่อต้านคัดค้านเหมืองแร่หินปูน และไม่เกี่ยวข้องกับการประเดิมเรื่องยาเสพติด ทั้งนี้ จากการสืบสวนกรณีการเสียชีวิตของนายบุญเลิศ นายทองม้วน และนายสมในปัจจุบันยังไม่ปรากฏพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินคดีกับบุคคลใดได้

/และคดี...

และคดีการฆาตกรรมบุคคลทั้งสามดังกล่าวได้ขาดอายุความการดำเนินคดีอาญาแล้ว รวมถึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะร้องขอให้รื้อฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ได้ ดังนั้น จึงไม่มีเหตุผลที่ควรเสนอคณะกรรมการคดีพิเศษรับไว้เป็นคดีพิเศษ โดยอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีคำสั่งให้ยุติการสืบสวนแล้วเมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔

จากข้อเท็จจริงที่รับฟังได้ดังกล่าวพิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้บัญญัติรับรองและคุ้มครองสิทธิของบุคคลซึ่งได้รับความเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพหรือจากการกระทำความผิดอาญาของบุคคลอื่น ในการที่จะได้รับการเยียวยาหรือช่วยเหลือจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ^{๓๖} อีกทั้งรัฐธรรมนูญฉบับนี้ยังบัญญัติรับรองสิทธิของบุคคลที่จะได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ^{๓๗} ซึ่งย่อหมายถึงความว่าผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำความผิดอาญาสามารถมีสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับคดีที่ตนตกเป็นผู้เสียหายด้วย

โดยกรณีตามคำร้องที่ขอให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติติดตามความคืบหน้าการเสียชีวิตของราษฎรตำบลดงมะไฟ เมื่อปี ๒๕๓๖ และปี ๒๕๔๒ จำนวน ๔ ราย นั้น จากการดำเนินการตรวจสอบพบว่า กรณีการเสียชีวิตของนายบุญเลิศ ด้วงโคตะ เมื่อปี ๒๕๓๖ และการเสียชีวิตของนายทองม้วน คำแจ่ม และนายสม หอมพรมมา เมื่อปี ๒๕๔๒ เกิดจากการถูกคนร้ายใช้อาวุธปืนยิงจนเสียชีวิต ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่คือสถานีตำรวจภูธรสุวรรณคูหา และคณะพนักงานสอบสวนตำรวจภูธรภาค ๔ ได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนตามอำนาจหน้าที่แล้วแต่ยังไม่สามารถหาตัวผู้กระทำความผิดได้ จนปัจจุบันคดีทั้งสองได้ขาดอายุความแล้วตามประมวลกฎหมายอาญา ส่วนกรณีการเสียชีวิตของนายสนั่น สุขวรรณ เมื่อปี ๒๕๓๖ นั้น จากสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรสุวรรณคูหา พบว่าเป็นการฆ่าตัวตาย ซึ่งได้มีการจัดทำรายงานการชันสูตรพลิกศพเสนอผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องตามกระบวนการทางกฎหมายแล้ว นอกจากนี้ จากการดำเนินการสืบสวนสอบสวนการฆาตกรรมราษฎรตำบลดงมะไฟทั้ง ๓ รายข้างต้นโดยคณะพนักงานสืบสวนของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ก็ได้ข้อสรุปของการเสียชีวิตว่ายังไม่สามารถหาผู้กระทำความผิดได้เช่นเดียวกันกับการดำเนินการของพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรสุวรรณคูหาและคณะพนักงานสอบสวนตำรวจภูธรภาค ๔ ทำให้ไม่มีเหตุผลที่อาจเสนอคณะกรรมการคดีพิเศษรับไว้เป็นคดีพิเศษได้ ซึ่งอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษก็ได้มีคำสั่งให้ยุติการสืบสวนแล้วเมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ทั้งนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีความเห็นว่า

/การไม่...

^{๓๖} มาตรา ๒๕ วรรคสี่ บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพหรือจากการกระทำความผิดอาญาของบุคคลอื่น ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาหรือช่วยเหลือจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

^{๓๗} มาตรา ๔๑ บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิ

(๑) ได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

การไม่สามารถหาตัวผู้กระทำความผิดมาเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมได้ อาจสะท้อนให้เห็นถึงความบกพร่องของรัฐต่อหน้าที่พื้นฐานในการปกป้องคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะในเรื่องการชดเชยเยียวยาให้แก่ประชาชนที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม อย่างไรก็ตาม การที่กรมสอบสวนคดีพิเศษซึ่งถือเป็นหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการสืบสวนสอบสวนอาชญากรรมและเป็นหน่วยงานที่เป็นกลาง ได้แต่งตั้งคณะพนักงานสืบสวนเพื่อดำเนินการสืบสวนสอบสวนการเสียชีวิตของราษฎรตำบลงมะไฟทั้ง ๔ รายดังกล่าว แม้จะได้ข้อสรุปที่ไม่แตกต่างจากเดิมในการไม่สามารถหาตัวผู้กระทำความผิดได้ แต่ก็ถือว่าการดำเนินการเช่นนี้ ได้ทำให้การดำเนินกระบวนการยุติธรรมชั้นสอบสวนในคดีการเสียชีวิตของราษฎรตำบลงมะไฟที่ผ่านมาซึ่งถูกตั้งข้อสงสัยหลายประการถึงความบกพร่องในการดำเนินการจากครอบครัวญาติ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้รับการทบทวนอีกครั้ง จนนำไปสู่การคลี่คลายข้อสงสัยในบางส่วน เช่น การยืนยันว่ามูลเหตุของการฆาตกรรมนายทองม้วนและนายสมเกิดขึ้นจากการต่อสู้คัดค้านการทำเหมืองแร่หินปูน ไม่ใช่ความขัดแย้งในเรื่องยาเสพติดตามที่คณะพนักงานสอบสวนตำรวจภูธรภาค ๔ ได้ตั้งข้อสันนิษฐานไว้ในรายงานการสอบสวน ดังนั้น จึงถือได้ว่าหน่วยงานของรัฐในกระบวนการยุติธรรมได้ช่วยเหลือและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องตามอำนาจหน้าที่เพื่ออำนวยความสะดวกยุติธรรมให้แก่ผู้ร้องที่ ๓ และญาติของผู้เสียชีวิตทั้ง ๓ ราย ตามสมควรแก่กรณีแล้ว เห็นควรยุติเรื่อง

อย่างไรก็ตาม จากการลงพื้นที่เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบคำร้องพบว่าผู้ร้องที่ ๓ ยังได้รับเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคดีตามที่มีหนังสือร้องขอไปยังผู้ถูกร้องไม่ครบถ้วน อันได้แก่รายงานการชันสูตรพลิกศพของนายทองม้วน คำแจ่ม และบันทึกคำให้การฉบับเต็มของพยานแต่ละรายในคดี ซึ่งเอกสารทั้งสองรายการดังกล่าวเป็นเอกสารสำคัญที่มีผลต่อการนำไปใช้ประโยชน์ของผู้ร้องที่ ๓ ในการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนเพื่อให้เกิดการคลี่คลายข้อเคลือบแคลงสงสัยของผู้ร้องที่ ๓ ที่มีต่อการดำเนินกระบวนการยุติธรรมในชั้นสอบสวนของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ผ่านมา ทั้งยังเป็นสิทธิอันพึงมีพึงได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ของผู้ร้องที่ ๓ ในฐานะผู้ได้รับความเสียหายจากการกระทำความผิดทางอาญา ที่จะได้รับเอกสารดังกล่าวจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเหตุนี้เพื่อเป็นการประกันไว้ซึ่งสิทธิของผู้ร้องที่ ๓ ที่จะได้รับทราบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคดีการเสียชีวิตของสามีของตนในฐานะผู้เสียหาย จึงเห็นควรมีข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๓) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๓) ไปยังผู้ถูกร้อง ในการพิจารณามอบหมายให้หน่วยงานตำรวจในสังกัด ได้แก่ ตำรวจภูธรภาค ๔ และสถานีตำรวจภูธรสุพรรณบุรีดำเนินการส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคดีการลอบสังหารนายทองม้วน คำแจ่ม ให้แก่ผู้ร้องที่ ๓ อันได้แก่ รายงานการชันสูตรพลิกศพของนายทองม้วน คำแจ่ม และบันทึกคำให้การฉบับเต็มของพยานแต่ละรายในคดี รวมถึงเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดี ซึ่งผู้ร้องที่ ๓ เคยร้องขอด้วย

๕. มติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในคราวประชุม ด้านการคุ้มครองและมาตรฐานการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ครั้งที่ ๓๒/๒๕๖๔ (๗) เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ จึงมีมติให้ยุติเรื่อง และให้มีข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางในการส่งเสริมและคุ้มครอง สิทธิมนุษยชนตามข้อ ๔ วรรคท้ายของรายงานนี้ต่อผู้ถูกร้อง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๔๗ (๓) และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖ (๓) เพื่อดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

นางสาวพรประไพ กาญจนรินทร์	ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
นางปรีดา คงแป้น	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เศรษฐมาลินี	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
นางสาวศยามล ไกยูรวงศ์	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
นางสาวปิติกาญจน์ สิทธิเดช	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
นายวสันต์ ภัยหลีกลี้	กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ